

Aktorzy społeczni i społeczno-kulturowi mówią jednym głosem: strategia dekonfimalizacji która poważnie traktuje wszystkie populacje wymaga dwóch kluczowych działań

Od 13 marca 2020 r. Belgia żyje w rytmie COVID. Powstrzymanie epidemii koronawirusa ląduje nagle na obszarze nierówności. Zamknięcie, niezbędne do spowolnienia postępu wirusa, nagle ląduje na wylęgarni nierówności. Uwięzienie nieustannie ujawnia tu ubóstwo: częściowy brak dostępu do podstawowych praw dla dużej części populacji, zapominając o różnych podatnościach na zagrożenia. Najnowsze dane sprzed kryzysu zdrowotnego wskazały, że 16,4% populacji w Belgii, czyli ponad 1,8 miliona osób w regionie ogółem (!) żyją z dochodem poniżej ustawowego progu ubóstwa, co jest najwyższą liczbą od tego czasu od początku systematycznych działań w naszym kraju¹. Ten już istniejący kryzys społeczny zostanie zaostrzony jedynie przez kryzys w Covidzie², a jeszcze więcej ludzi popadnie w ubóstwo i ich przetrwanie będzie jeszcze trudniejsze: ERMG ustala udział populacji w stracie netto na prawie 30% dochodów od początku kryzysu³. **Utrata środków finansowych podwaja lęk tej rzeczywistości i stresu spowodowanego przez kryzys zdrowotny związany z pogarszaniem się stanu zdrowia psychicznego jednostek i zbiorowości.**

Po pierwsze "Społeczność" w dziedzinie ekonomii pracy, a po drugie rodziny

Do tej pory rząd federalny podjął kroki, aby zapobiec sytuacji, w której pustynia gospodarcza odniesie pożar zdrowotny. Przedsiębiorstwa, pracownicy i osoby prowadzące działalność na własny rachunek są wspierane na różne sposoby energicznymi środkami zorganizowanymi w oparciu o zasadę zaufania. Tymczasowe bezrobocie zostało wzmocnione i doprowadziło do większej elastyczności dla bezrobotnych, w szczególności w celu uniknięcia łańcucha suchych zwolnień, które przyspieszyłyby kryzys⁴. Ale z jednej strony wiele form niepewnej pracy zostało zapomnianych z ochrony tymczasowego bezrobocia - ALE, wijkswerk, opiekunki do dzieci, praca dla studentów, praca tymczasowa, umowa na czas określony i nieprzedłużone umowy na czas określony wygasły i nie zostały odnowione, różne formy pracy artystów ...; z drugiej strony dla osób, uznanych przed kryzysem za niepracujące i korzystających z bardzo niewielkiego lub zerowego wsparcia – osoby zwolnione i osoby poszukujące pracy, osoby otrzymujące zabezpieczenia społeczne, osoby nieudokumentowane, schroniska, praca seksualna ...; dla 25,3% (!) populacji oszacowanej przed kryzysem jako niezdolnej do poradzenia sobie z nieprzewidywalnymi wydatkami⁵, kryzys z każdym tygodniem staje się coraz bardziej niepewny⁶.

¹ Statystyki UE SILC obliczają ryzyko ubóstwa, takie jak posiadanie dochodu poniżej 60% mediany belgijskiej. Są one bardzo przydatne w zapewnianiu podstawowego minimalnego standardu, ale niedoceniają ubóstwa: z jednej strony opis konkretnych sytuacji w każdym gospodarstwie domowym; z drugiej strony oparte na badaniach które nie doceniają niektórych dochodów, w szczególności dochodów z nieruchomości:
<https://plus.lesoir.be/8911/article/2015-10-12/la-pauvrete-est-sous-estimee-en-belgique>
<https://statbel.fgov.be/fr/themes/menages/pauvrete-et-conditions-de-vie/risque-de-pauvrete-ou-dexclusion-sociale#figures>

² COVIVAT - Konsorcjum Badawcze Corona ds. Podziału dochodu i efektów społecznych, budżety domowe i minimum socjalne w zamknięciu:

https://8d4783fa-1302-40da-8105-74e82c22674f.filesusr.com/ugd/4ab716_43e34cee5e024916a5d8dda8029c5cc3.pdf ; zobacz też: https://www.standaard.be/cnt/dmf20200517_04963100

³ <https://www.lalibre.be/economie/conjoncture/perte-de-revenus-un-belge-sur-7-lourdement-affecte-a-causedu-coronavirus-5ea6d179d8ad58632c7cc9e9>

⁴ Do końca maja, z hipotezą przedłużenia do samego końca:

https://plus.lesoir.be/299792/article/2020-05-09/la-ministre-de-lemploi-nathalie-muyllle-veut-permettre-le-chomage-temporaire?from_direct=true

⁵ <https://statbel.fgov.be/fr/themes/menages/pauvrete-et-conditions-de-vie/privation-materielle-et-sociale>

⁶ Zobacz też:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/05/19/reactie-netwerk-tegen-armoede-op-getuigenis-dylan/?fbclid=IwAR1M40BQLe8CNVr5EVG-isbj5KumgBF5dS4MjOVDp7xdgSbMWP8NxEd3H4>

Mobilizacja społeczeństwa obywatelskiego pozwoliła przekonać o potrzebie urlopu rodzicielskiego dla rodzin, w których trudność w pogodzeniu pracy domowej i opieki nad dziećmi z obowiązkowym kształceniem jest niezbędna, ale jej wysokość i warunki (w szczególności konieczność zgody pracodawcy) sprawiają że jest ona niedostępna dla najbardziej niepewnych pracowników, biorąc pod uwagę surowość wysiłków wymaganych od ludności i niezadowolenie jakie wykazała w odniesieniu od nierównowagi w dziedzinie gospodarki. Rząd zezwolił również, pod pewnymi warunkami, na spotkania rodzinne i przyjazne. Do tego dochodzi ograniczone otwarcie szkół i równie ograniczone wznowienie zajęć sportowych w zorganizowanych klubach, oprócz żłobków i przedszkoli, które funkcjonują od pierwszych dni kryzysu. Te „społeczne” środki mają jednak względy poziom praktyczności ale przede wszystkim bardzo różne zaspokajają potrzeby populacji w zależności od istniejących nierównych warunków życia osób i rodzin (warunki mieszkaniowe, położenie i przestrzeń zewnętrzna, gęstość zaludnienia, mobilność, wiek i zdrowie starszych osób, członkostwo w klubie lub coaching od trenera sportowego, utrata dochodów itp.).

Bezpośredni nadzór społecznynad wieloma sektorami

Wiele osób (profesjonaliści i obywatele) nadal opiekują się populacjami o znacznych słabościach, w szczególności wymagających zakwaterowania. Jeśli osoby starsze w domach opieki i personel który je nadzoruje, otrzymają maksymalną niezbędną uwagę, to dzięki sile walki aktorom niepełnosprawnym udaje się usłyszeć. Ale co powiedzieć ludnościom i spacialistom z innych licznych instytucji zakwaterowania oraz nieposiadających statusu. Co powiedzieć w odniesieniu do wszystkich stowarzyszeń i w dziedzinie działań społeczno-kulturowych, edukacji przez całe życie, pracy w sąsiedztwie, integracji społecznej itp. Podmioty stowarzyszone⁸ działają jak mogą, ale federalna uwaga nie została poświęcona tym populacjom, podmioty te podczas uwięzienia nie są już im udzielane w celu organizacji dekonfinałizacji. **Tych, którzy byli już na granicy / poniżej granicy, w ubóstwie, izolacji, społecznej dezaprobacji, zaradności, bezprawiu przed kryzysem epidemicznym nie można pozostawić na skraju urwiska.**

Prawdziwa dekonfinalizacja społeczna, która zaczyna się od możliwości najbiedniejszych, najbardziej bezbronnych i aktorów którzy są z nimi związani

Dekonfinalizacja społeczna o pozytywnych skutkach indywidualnych, zbiorowych i społecznych to ta, która dochodzi rytmu i możliwości ludzi żyjących na ulicy, migrantów w tranzycie, migrantów bez dokumentów, co przeciwdziała ryzyku dla 10% populacji Belgii, która nie jest w stanie pisać ani czytać, które przewyższa wyzwania związane z przepaścią cyfrową, która odciąża rodziny samotnie wychowujące dzieci, unika barier językowych dla populacji imigrantów, rozumie szczególnie trudności osób niepełnosprawnych, które otrzymują zgodę w dzielnicach klasy robotniczej, wśród młodych ludzi w deprivacji, marginesy zniszczone przez życie i poczucie społecznego odrzucenia.

⁷ Dorośli i rodziny w domach opieki, dzieci i dorośli niepełnosprawni fizycznie i / lub umysłowo i / lub behawioralny (z upośledzeniem), dzieci i młodzi ludzie pomagający młodym ludziom, dla których hospitalizowano zdrowie psychiczne i uzależnienia, kobiety będące ofiarami złego traktowania, osoby ubiegające się o azyl w ośrodkach recepcyjnych, w tym w zamkniętych ośrodkach, w więzieniach, tymczasowych miejscach zakwaterowania od najbardziej do najmniej niepewnych dla bezdomnych / migrantów w tranzycie, często w rękach organizacji pozarządowych i wspieranych obywateli, ludzie nieudokumentowani.

⁸ Ośrodki młodzieżowe, organizacja młodzieżowa, akcja otwartego środowiska, domy kultury, uliczna rozrywka, sport, domy pomocy społecznej, projekty zbliżeniowe itp.

Powinien przynieść powietrze i horyzont osobom doświadczonym zamkniętego życia, które wpływa jeszcze bardziej gdy materialne warunki życia są niewystarczające.

Konieczne jest przemyślenie federalnego zarządzania kryzysem i jego dekonstrukcji z podmiotami, które wspierają te najbardziej narażone grupy społeczne: kształcenie ustawiczne, społeczno-kulturalne, kultura w działaniu, warsztaty zajęcia kulturalne i sportowe w dzielnicach, wychowawcy uliczni, stowarzyszenia migrantów, stowarzyszenia sąsiedzkie i domy pomocy społecznej, domy medyczne, harmonogramy rodzinne, ambulatoryjni aktorzy zdrowia, w tym pielęgniarce uliczne i stowarzyszenia organizujące plagi i czujność społeczną, kolektyw gospodarzy, podmioty działające na rzecz osób bezdomnych, społeczności i usług społecznych w więzieniach, itp. Ograniczenia i / lub przerwy w działaniach podejmowanych przez tych aktorów podczas uwięzienia wykazują na pilność wysłuchania ich na temat ich potrzeb i odpowiedniego ich wyposażenia. **Byłoby dramatyczne, gdyby tylko kryterium zdrowotne w sensie epidemicznym pozostało centralne i w pewnym momencie zabrzmiało pod koniec kryzysu, podczas gdy jego społeczne konsekwencje i pod względem zbiorowego zdrowia psychicznego zwiększyłyby instniejące wcześniej nierówności i niesprawiedliwości społeczne.**

Łącznie pojęty sektor społeczny i społeczno-kulturalny wymaga odpowiedzialności rządów federalnych oraz zwraca się do Krajowej Międzyfederalnej Rady Bezpieczeństwa o włączenie ich strategii wsparcia ekonomicznego i pomocy rodzinom, co jest koniecznością, plan dekonfimalizacji społecznej w pełnym tego słowa znaczeniu. Musi to opierać się na dwóch aspektach:

- Pilnej miesięcznej bezpośredniej pomocy finansowej ze strony rządu federalnego dla ubogich gospodarstw domowych, w zasadzie zaufania: miesięczny zasiłek Covid19. Bezpośrednia pomoc finansowa dla narażonych gospodarstw domowych jest dziś znacznie kluczowa, podobnie jak jutro podniesienie świadczeń socjalnych i dochodów do minimum powyżej granicy ubóstwa, oraz wzmocnienie zabezpieczenia społecznego.
- Planowanie dekonfimalizacji zorganizowanej z udziałem zainteresowanych podmiotów, reprezentujących te wrażliwe populacje i ich wyposażenie, a także w synchronizacji z podmiotami stowarzyszonymi, tak jak dzieje się w przypadku żłobków, przedszkoli, oraz sportu.